

§ 6.

a) Af alle til een Eiendom (eet Forsikkrings-Nr.) hørende Bygninger, der ere sammennygtede eller ikke adskilte ved en Afstand af mindst 1 Alen eller en forsvarlig Brandmuur (sef. § 4), erlægges Contingentet efter Bygningernes sammenlagte Forsikkringsfum med den højeste Præmie, der efter Tarifen svares for nogen Deel af disse.

Derimod bliver Contingentet af de Bygninger, der efter deres Bygningsmaade, ifølge Bestemmelserne i § 3, henhøre til 1ste Afdeling, naar de ere adskilte ved et Mellemrum af 1 Alen eller ved en forsvarlig Brandmuur (§ 4), at erlægge efter disse Bygningers egen Forsikkringsfum, uden at derved tages Hensyn til deres Afstand fra hverandre indbyrdes, men kun til Afstanden fra andre Steder. Det Samme gjælder om Bygninger, der efter deres Bygningsmaade henhøre under 2den Afdeling, naar de paa den foranførte Maade ere adskilte fra Bygninger af 1ste Afdeling og ved en Afstand af 50 Alen fra andre Bygninger af 2den Afdeling. Men ere de flere til samme Eiendom hørende Bygninger af 2den Afdeling ikke fjernede 50 Alen fra hverandre indbyrdes, blive de at betragte som en samlet Bygning.

b) Træffure eller andre lignende Bygninger, hvori intet Ildsted findes, og som, Taget iberegnet, ikke ere over 5 Alen høie, bevirke, om de endog støde umiddelbart op til en til samme Eiendom hørende Bygning af 1ste Afdeling, ingen Contingentforhøielse for denne. Det Samme gjælder om Dverbygninger af Træ, Straa eller deslige, som ere anbragte over Vandhjul ved Møller eller Fabrikker.

c) Den Eieren hidtil indrømmede Ret til at undtage de udbændige Mure fra Forsikringen vedbliver, uden at dog derved bevirkes nogen Forhøielse i Contingentet for de forsikrede Dele af Bygningen.

§ 7.

For de i Brandforsikkringsanordningen af 29de Februar 1792 § 1 omhandlede Indbygginger af Muur, Plankværk eller Stakit, samt Brøndredskaber og Broer o. desl., svares et aarligt Contingent af 12 sk. pr. 100 Rd.

§ 8.

Med Bygningerne kunne, efter Vedkommendes Begjæring, tillige forstikkes Inventarier og Maskiner, som ere muur- eller nagelfaste eller paa lignende Maade fast forbundne med Bygningerne, eller ere saa store, at de ikke kunne flyttes uden at adskilles, saavel som de til slige Maskiner hørende Redskaber.

Forsaavidt slige med Bygningerne fast forbundne Gjenstande høre til sædvanlig Huus- eller Landbrug, saasom Kjøkken- og Staldindretninger, almindelige Tærsker og Hakkelsemaskiner, Kærneværker o. desl., blive de at betragte som Dele af Bygningen, hvori de ere anbragte. Det Samme gjælder om Værkerne i Vand-, Heste- og Windmøller.

Forsaavidt derimod Damp- eller Fabrikmaskiner eller andre saadanne Gjenstande, der ikke høre til sædvanlig Huus- eller Landbrug, i Henhold til ovenstaaende Regel indlemmes under Bygningsforsikringen, bliver deraf at svare et forhøiet Contingent af en halv Gang mere end Contingentet af den Bygning, hvori Gjenstandene ere andragte. En saadan Forsikring gjælder dog kun for eet Aar. Dnfter Eieren derefter Forsikringen fortsat, har han paa egen Bekostning at tilveiebringe en ny Taxation.

§ 9.

Dystaaer der Tvivl om, til hvilken Klasse eller Underafdeling af en Klasse en enkelt Bygning eller en af flere Bygninger bestaaende Eiendom skal henføres, eller om Inventarier eller Maskiner kunne forstikkes som Dele af Bygningen, hvori de ere anbragte, eller om en Gjenstand overhovedet henhører under Bygningsforsikringen, bliver Saadant at afgjøre af Justitsministeriet.